

Peder Krabbe (*29.juli 1860, d. 29. juli 1943) og Sidsel (*17. jun. 1862, d. 7. marts 1941) - "farbror Krabbe og faster Sidsel" - boede i Flovlev smedie fra 1899 til 1935.

De fik 3 børn, Kirstine, der var husholder for min bedstefar, indtil hun blev gift med Anders Gadegaard, Odbygaard ("farbror Ajs og Tante", mine "reservebedsteforældre!").

Maren, der blev gift med isenkræmmer Marius Skousen.

og Martin, der døde af "den spanske syge" i 1919.

De sidste år boede de i "Odbygaards røgterhus", så de var tæt på datteren Kirstine.

Peder og Sidsel holdt denne tale ved Edit og Kristjan Odgaards bryllup i 1928:

Fra to besøg i Smedien hos Edit og Kristian's gode venner

Før Forlovelsen.

P. Krabbe: Goddáv Kristian Odgaard aa valkommen tel
no, hva mon en saa sku trov do vel?
Ja, æ vel da nødde jav kunden væk,
ensskønt, do haar væt her flier daw i træk,
men det æ endda lidt, di Hest den fejler.

Kr. Odgaard: Ja, men æ tót, det var saan nøj dejlig Vejle,
æ haar tænt, hvis do helsen er te aa formo
saa ska mi Smearbejd alt goes æter i Oer
for, do ka enda trov, Niels Jørgensen blyver gammel
ja, hva, han sidder jo mejest aa æ ti o æ skammel,
aa sjæl om han osse er li ve æ Dar,
saa er det da umulig aa benyt ham som faer.

P. Krabbe: Ja, i den støk haar do fuldkommen Ret,
aa brug ham som Smed, vel ves et blyv let,
men sie indenfor, do haar ves et saa travlt,
imens ka vi gi di Hejst en bette Hav'r.

P. Krabbe (uden Kr. Odgaard):
Æ forstar eet, Sesel, de æ lissom æ trover,
Kristian Odgaard, han kommer et for aa fo skovver.
han gik jo saa onderlig rastløs aa vanker,
aa te anner tier, fald han hel i Tanker,
- Ka do ræn ud, hva han kommer hæ ætter,
han staaer her jo snaar, baade dav aa nætter.

Sidsel: Jov Kristian Odgaards Sygn æ lig aa æ slav,
saa sandt æ hed' Sissel, aa do Per Krav,
Han snakker et om ant, end Lærer Hoppes bar,
en Del om di smo, men mjest om di star.
Æ prøved aa ta en anden Æmne frem,
men saa saae han straks, han sku skynd sæ aa hjem,
saa tov vi fat po den føst Melodi,
aa saa var hans travlhed helsen forbi,
han ment, at ald det Edith gjov eller saa,
det klej hind po en forunderlig Maee.
Og skul endelig sej, te Maag te Pig,
trov æ et, en fand i Danmarks Rig.

Æ føjed ham bare, for æ haar altid holdt af hin.
Aa lig, da do ret banked løs mæ di Hammer,
saa hvisked han te mæ: "Hu haar Edith hinde Kammer?
Æ ga ham Beskjen, men han saa, det var vaer,
for saa sku en igjennem en faale hoven Dar.
- Aa po jen ting, haar æ osse gin Ajt,
jo, for kærlighed haa en forunderlig Magt:
Edit kommer altid ue i Dar,
det gjov hun i Daa, aa de haar hun gjor far.

De ska sikker nok si ud som tefældig,
men æ tvivler no po, te de er blot, di er heldig!
- Nej, de er saamænd et andt, Kristian Odgaard han fejler,
Naar blot han var øver den Punkt, aa fo bejlet.

P. Krabbe:

No, er et soen fat, saa er han ves ild faar,
æ minnes fra mæ sjel, den Ti er et raer
Men sieen hen aah, for en Ti saa skjøn,
da trovver æ hels, een foer rigelig løn!

Efter forlovelsen

Goddov Kristian Ogaard
Goddov P. Krav...

P. Krabbe:

Do kommer mie sjælden, end faer i Dav.

Kr. Odgaard:

Ja, der er Friromkostninger en Mand mo betaal,
den Ting er saa sikker som Æg i en Skaal.
- Aah, æ Hvoller ska javnes, saa en æ plumper i,
aa æ sten mo te sie, saa æ Ban blyver fri.
Ja, det er no vers, æ haar løst i en Bog,
Dem tov æ te Indtægt, æ trover de var klog.
Æ tov te Smed, de var no mi Trafik.
La anner gjør anderledes, - det var no mi Skik.
Men Tak, at jer Hjælp, den var altid te re.
Aa Tak, vi haar mærket, I taar Del i vor Gle.
Vi trovver, te Gud haar gin os vor Løk.
De gjør, te vi er saa tryg i den Støkk.
- Vi fortjenner en et, nej aller en Hak,
men vel i Fællesskab øv vos i Tak.

Men no Per Kravv, er et lissom æ tøvves
te de Smedarbejd blyver ves te øvers!

Oversættelse!:

Fra to besøg i Smedien hos Edit og Kristian´s gode venner

Før Forlovelsen.

P. Krabbe!

Goddag Kristian Odgaard og velkommen til
nå, hvad mon man så sku´ tro du vil?
Ja, jeg vil da nødig jage kunden væk,
end skønt, du har været her flere dage i træk,
men det er endda lidt, din Hest den fejler.

Kr. Odgaard!

Ja, men jeg syntes, det var sådan noget dejligt Vejr,
jeg havde tænkt, hvis du ellers var til at formå
så skal mit Smedearbejde alt gåes efter i år
for, du kan endda tro, Niels Jørgensen bliver gammel
ja, hvad, han sidder jo mest af tiden på skammelen,
og selv om han også er lige ved døren,
så er det da umulig at benytte ham som før.

P. Krabbe!

Ja, i det stykke har du fuldkommen ret,
at bruge ham som Smed, vil vist ikke blive let,
men se indenfor, du har vist ikke så travlt,
imens kan vi give din hest en lille havre.

P. Krabbe (uden Kr. Odgaard):

Jeg forstår ikke, Sidsel, det er ligesom jeg tror,
Kristian Odgaard, han kommer ikke for at få skoet.
han gik jo så underlig rastløs og "vanker",
og til andre tider, faldt han helt i Tanker,
- Kan du regne ud, hvad han kommer her efter,
han står her jo snart, både dage og nætter.

Sidsel:

Jo, Kristian Odgaards Sygdom er lige af den slags,
så sandt jeg hedder Sissel, og du Per Krabbe,
Han snakker ikke om andet, end Lærer Hoppes børn,
en del om de små, men mest om di større.
Jeg prøvede på at tage et andet emne frem,
men så sagde han straks, han skulle skynde sig hjem,
så tog vi fat på den første melodi,
og så var hans travlhed ellers forbi,
han mente, at alt det Edith gjorde eller sagde,
det klædte hende på en forunderlig måde.
Og skulle endelig sige, at magen til pige,
troede jeg ikke man fandt i Danmarks Rige.
Jeg fjøede ham bare, for jeg har altid holdt af hende.
Og lige, da du ret bankede løs med din Hammer,
så hviskede han til mig: "Hvor har Edith hendes Kammer?"
Jeg gav ham Besked, men han sa´, det var værre,
for så skulle man igennem en forfærdelig hoben Døre.
- Og på en ting, har jeg også givet agt,
jo, for kærlighed har en forunderlig Magt:
Edith kommer altid ud i Døren,
det gjorde hun i Dag, og det har hun gjort før.

Det skal sikkert nok se ud som tilfældig,
men jeg tvivler nu på, at det er blot, de er heldige!
- Nej, de er såmænd ikke andet, Kristian Odgaard han fejler,
Når blot han var over den Punkt, at få bejlet.

P. Krabbe: Nå, er det sådan fat, så er han vist ilde faren,
jeg mindes fra mig selv, den Tid er ikke rar
Men siden hen åh, for en Tid så skøn,
da tror jeg ellers, man får rigelig løn!

Efter forlovelsen

Goddag, Kristian Odgaard
Goddag, P. Krabbe

P. Krabbe: Du kommer mere sjældent, end før i Dage.

Kr. Odgaard: Ja, der er Friromkostninger en Mand m betale,
den Ting er så sikker som Æg i en Skal.
- Åh, hullerne skal jævnes, så man ikke plumper i,
og stenene må til side, så banen bliver fri.
Ja, det er nogle vers, jeg har læst i en Bog,
Dem tog jeg til Indtægt, jeg tror det var klog.
Jeg tog til Smed, det var nu min Trafik.
Lad andre gøre anderledes, - det var nu min Skik.
Men Tak, at jeres Hjælp, den var altid til rede.
Og Tak, vi har mærket, I tager del i vor Glæde.
Vi tror, at Gud har givet os vor Lykke.
Det gør, at vi er så trygge i det Stykke.
- Vi fortjener det ikke, nej aldrig et hak,
men vil i fællesskab øve os i Tak.

Men nu Per Krabbe, er det ligesom jeg synes
at dit Smedearbejde bliver vist til overs!